

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 20 lutego 2026 r.
Znak sprawy: DŻW.orz.058.7.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: zapytania nr 3067

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na zapytanie nr 3067 w sprawie możliwości utworzenia całodobowej linii telefonicznej do zgłaszania wszelkich sytuacji, gdy zwierzętom dzikim, hodowlanym lub domowym dzieje się krzywda, oraz poszerzenia funkcjonalności aplikacji mObywatel o możliwość ich zgłaszania państwu Małgorzaty Tracz, Ewy Szymanowskiej, Alicji Łepkowskiej-Gołaś i Marcina Józefaciuka Pośtów na Sejm RP uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Odpowiadając na pytanie: *czy Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi może zapewnić finansowanie z budżetu państwa dla całodobowej linii telefonicznej do zgłaszania przypadków znęcania się nad zwierzętami? Czy to poprzez utworzenie w jej ramach istniejących organów państwa takich jak Inspekcja Weterynaryjna, czy też zlecenie takiego zadania organizacjom pozarządowym* uprzejmie informuję, że w częściach budżetowych, których dysponentem jest Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie zaplanowano środków na wyżej wspomniane działanie.

Priorytetową kwestią dla Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi jest zabezpieczenie środków na sfinansowanie odszkodowań dla hodowców zwierząt futerkowych, kończących swoją działalność w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt¹⁾.

Należy przy tym zauważyć, że kwota ww. odszkodowań została oszacowana przez postów wnioskodawców na ok. 140 mln zł w pierwszym roku obowiązywania tej ustawy. Jako źródło finansowania została wskazana część 81 budżetu – rezerwa ogólna, dział 758 - różne rozliczenia, rozdział 75817 - ogólna rezerwa budżetowa Rady Ministrów. Pragnę nadmienić, że w odpowiedzi na pytanie dotyczące możliwości uruchomienia tych środków na wypłatę odszkodowań Minister Finansów i Gospodarki wskazał, że rezerwa ogólna budżetu państwa stanowi szczególny instrument finansowy umożliwiający Radzie Ministrów reagowanie w sytuacjach nagłych, których wystąpienia nie można było przewidzieć przy opracowaniu budżetu, a wymagających niezwłocznego wsparcia finansowego. W konsekwencji gospodarowanie środkami tej rezerwy powinno odbywać się w sposób ostrożny, umożliwiający ewentualną interwencję budżetu państwa w sytuacjach nadzwyczajnych, w każdym momencie roku budżetowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Ministra Finansów i Gospodarki, wskazywanie rezerwy ogólnej budżetu państwa jako źródła sfinansowania skutków wprowadzenia zakazu hodowli zwierząt futerkowych, nie jest właściwe. Dodatkowo MFiG wskazał, że wszystkie wydatki planowane do poniesienia w ramach nowej regulacji, również w następnych latach, będą musiały mieścić się w granicach określonych w ramach obowiązującej stabilizującej reguły wydatkowej (SRW), która wyznacza maksymalne limity wydatków w kolejnych latach budżetowych. Przestrzeń finansowa na nowe wydatki z budżetu państwa jest ograniczona koniecznością zapewnienia środków na podjęte wcześniej zobowiązania. Zatem każde zwiększenie wydatków w stosunku do przepisów obecnie obowiązujących powinno odbywać się w sposób jak najbardziej neutralny dla budżetu państwa, poprzez priorytetyzację zadań, finansowanie ich w oparciu o pozyskane oszczędności, efektywne wydatkowanie środków lub ograniczenie środków przeznaczonych na inne cele.

Ponadto, konieczne jest również zapewnienie środków dla Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na budowę i prowadzenie Krajowego Rejestru Oznakowanych Psów i Kotów, które to koszty w pierwszym roku po wejściu w życie projektu ustawy o KROPiK (UD128) zostały oszacowane na 15,85 mln zł.

Niezależnie od powyższego informuję, że z punktu widzenia skuteczności ochrony zwierząt przed znęcaniem kluczowe znaczenie ma jak najszybsze skierowanie zgłoszenia do organu właściwego terytorialnie. System oparty na bezpośrednim kierowaniu

zgłoszeń do lokalnych inspekcji i służb sprzyja skróceniu czasu reakcji oraz umożliwia lepsze wykorzystanie znajomości lokalnych uwarunkowań, co ma szczególne znaczenie w przypadku konieczności odebrania zwierząt i zapewnienia im zastępczego schronienia.

Pełna centralizacja obsługi zgłoszeń musi wiązać się z pośrednim przekazywaniem zgłoszeń do właściwych terytorialnie jednostek, a tym samym prowadzić do wydłużenia ścieżki obiegu informacji i potencjalnie osłabiać szybkość interwencji. Z tej perspektywy tworzenie jednego centralnego punktu zgłoszeń w postaci całodobowej linii telefonicznej należy uznać za rozwiązanie nieoptymalne.

Obowiązujące obecnie rozwiązania prawne przewidują mechanizmy umożliwiające podejmowanie natychmiastowych interwencji w sytuacjach zagrożenia życia lub zdrowia zwierząt. W szczególności art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt²⁾ stanowi, że w przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu, policjant, strażnik gminny lub upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, odbiera mu zwierzę, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), celem podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia.

Należy przy tym zauważyć, że policja, która dysponuje najszerszym katalogiem kompetencji spośród wszystkich podmiotów wskazanych w art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, jest formacją pełniącą służbę w trybie całodobowym, z rozwiniętym system przyjmowania zgłoszeń (również telefonicznym), a także dysponującą patrolami w terenie o każdej porze. Ma to szczególne znaczenie w kontekście propozycji zgłoszeń całodobowych, bowiem tylko ta służba mogłaby podjąć interwencję poza standardowymi godzinami funkcjonowania urzędów, a także wykorzystać uprawnienia do siłowego wejścia na teren prywatny, użycia środków przymusu bezpośredniego czy zatrzymania osoby stwarzającej zagrożenie.

Kwestia ułatwienia kontaktu z właściwymi organami pozostaje istotnym elementem systemu ochrony zwierząt. Ewentualne rozwiązania techniczne, w tym wykorzystanie narzędzi teleinformatycznych, mogą być rozważane w zakresie, w jakim będą wspierały kierowanie zgłoszeń bezpośrednio do właściwych terytorialnie służb, bez wprowadzania dodatkowego, pośredniego ogniwa mogącego wpływać na czas reakcji.

Należy podkreślić, że istotne jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania mechanizmów interwencyjnych oraz utrzymanie takiej organizacji systemu zgłoszeń, która gwarantuje możliwie najszybsze podjęcie działań w sytuacjach zagrożenia dobra zwierząt. Ewentualne inicjatywy w zakresie nowych kanałów zgłoszeniowych powinny być analizowane pod kątem ich wpływu na czas reakcji, przejrzystość kompetencji oraz spójność z obowiązującymi regulacjami prawnymi.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Jacek Czerniak

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

- (1) ustawa z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (Dz. U. poz. 1696)
- (2) ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 z późn. zm.)

Do wiadomości:

1) Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

2) Ministerstwo Cyfryzacji